

ЄДИНА РОДИНА — ВІД БАТЬКА ДО СИНА

У Млинові відзначили День Соборності України

90 років тому, 22 січня 1919 року, було проголошено Акт злуки Української Народної Республіки й Західно-Української Народної Республіки. На Софійській площі були проголошені великі слова:

«Віднині зливаються в одно віками відділені одна від одної частини України – Галичина, Буковина, Закарпаття і Придніпрянська Україна – в одну Велику Україну...»

Віднині український народ, звільнений могутнім поривом своїх власних сил, має змогу об'єднати всі зусилля своїх синів для створення нероздільної незалежної Української Держави на добро і щастя українського народу».

Виступаючи на мітингу, що відбувся на центральному майдані селища з нагоди торжества, голова райдержадміністрації Володимир Кислюк, зокрема, відмітив, що ідея єдності українських земель – соборності України – сягає у глибину віків, коли народжувалася наша – перша у Східній Європі - державність. Тема злуки завжди домінувала в українській історії, починаючи від княгині Ольги та рівноапостольного князя Володимира. Вона викристалізовувалася як кредо Богдана Хмельницького та Івана Мазепи, Григорія Сковороди і Тараса Шевченка, мільйонів інших уславлених і безіменних борців за волю України, хто розумів, що тільки соборний народ є нацією.

На початку ХХ століття, коли на уламках імперій утворились Українська Народна Республіка та Західно-Українська Народна Республіка, намагання консолідувати українську націю набули реальних обрисів. Історичне самоусвідомлення спільності, ідеали свободи і незалежності, добровільне волевиявлення, опора на власні політичні і матеріальні ресурси стали тими засадничими принципами, які об'єднували українців по обидва боки Дніпра.

Акт Злуки відзеркалював прагнення двох частин української нації до державної єдності. В Універсалі Директорії було заявлено: «Здійснились віковичні мрії, якими жили і за які умирали кращі сини України. Однині є єдина незалежна Українська Народна Республіка».

Хоча об'єднання ЗУНР і УНР практично не було реалізоване, проте це була потужна спроба вибудувати українську державність, не зважаючи на усі складнощі й протиріччя того непростого періоду. Загальнонаціональне усвідомлення триєдності поняття «свобода, нація, країна», втілене в чотирьох універсалах Української Народної Республіки, навки закарбувалося в душах і серцях українців, сформувало підґрунтя для відродження незалежної соборної демократичної України та утвердження національної ідеї.

І як відгук – 22 січня 1990 року наші сучасники поєднали живим ланцюгом злуки Схід і Захід України. Національна пам'ять, національна гідність не дозволили і не дозволять забути, що головною, незаперечною цінністю для всіх нас є незалежна, соборна держава.

Нині новий час ставить перед нами нові вимоги. Усі ми мріємо про одну Україну – демократичну, заможну і процвітаючу. Ми хочемо бачити свою державу сильною, свій край – квітучим, громадян – забезпеченими, лад – демократичним, але маємо розуміти, що це досягається кропіткою працею, ланцюгом щоденних успішних кроків.

Українська нація порівняно молода. Вона ще далеко не реалізувала свого державотворчого ресурсу, не задіяла повністю колосального потенціалу. Діючи як цілісність, використовуючи усі свої позитиви, українці мусять навчитися перегортати минуле, вибираючи з нього тільки справді корисне і важливе.

На мітингу виступили також голова районної ради Валерій Шинкар, учениця Млинівської гуманітарної гімназії Мар'яна Рудюк. Під звуки гімну керівники району підняли прапори – державний та селища, поклали квіти до пам'ятника Кобзарю. У той день над майданом звучала дзвінкоголоса мідь духового оркестру, линули пісні у виконанні чоловічого ансамблю районного центру дозвілля. Одне слово – Млинів зустрів свято. Із надією, думками про завтрашній день. Віриться, що ми будемо єдиними і щирими у високому прагненні до здійснення одвічної української мрії, сумлінно і чесно будуватимемо та облаштовуватимемо наш спільний дім усіма силами небайдужої душі.